

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. juni 2017
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2017-0032/40-0097
Dok.: 2342279

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 912 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsministeriet har stillet til justitsministeren den 15. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S), Josephine Fock (ALT).

Søren Pape Poulsen

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 912 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke reaktionsmuligheder et embedsværk har, når en minister vælger ikke at lytte til sit embedsværks rådgivning og i stedet udsteder en ulovlig instruks, der resulterer i ulovlig administration?”

Svar:

Om reaktionsmulighederne ved ulovlige tjenestebefalinger kan der bl.a. henvises til Kodex VII, Syv centrale pligter for embedsmænd i centraladministrationen. Pligten til lovlighed indebærer bl.a., at embedsmænd skal handle inden for gældende ret. Det fremgår endvidere, at embedsmænd skal sige fra, hvis ministeren eller en overordnet giver en ordre til en handling, og det er klart, at handlingen er ulovlig.

Det antages i den forbindelse, at der efter omstændighederne gælder en pligt til at orientere Statsministeriet om ulovlige tjenestebefalinger fra en fagminister. Denne orienteringspligt antages dog at være ret snæver. Den gælder kun for fagministeriets departementschef, og derudover antages den kun at gælde, hvis tjenestebefalingen er klart ulovlig, og hvis andre bestræbelser på at sige fra (ved kontakter til fagministeren) har slået fejl. Endvidere antages pligten at være begrænset til tilfælde, hvor tjenestebefalingen angår forhold af væsentlig betydning. Der henvises til betænkning om fagligt etiske principper i offentlig administration afgivet af DJØF's fagligt etiske arbejdsgruppe i 1993, side 139 f., og Jens Peter Christensen, Ministeransvar (1997), side 397 ff.